

На скоро слѣдъ това азъ ходихъ съ него къмъ онжзи странж и той позна мѣстото, дѣто бѣхж идвали да правятъ голѣмо пирораніе и ми каза че и той помогнажлъ да изяджтъ двадесеть мѣжіе, двѣ женя и едно дѣте. Но като незнайше да прѣсмѣтне до двадесеть, натура толкозъ камъніе на пѣськътъ, и ми рече да гы прѣброяж.

Пытахъ го още за много работы на сушажж, за прибрѣжіята, за морето и за съсѣднитѣ му народы, и той кога съ кыванія. кога съ ржкомаханія и нѣкои думы, който много или, малко искривены и дивашки изговаряны, расправяше ми до колкото можаше. Казва ми още че много далечь задъ мѣсеца, къмъ Западъ на мѣсеца, сирячъ къиъ Западъ отъ неговото мѣсто, имало бѣлы человѣцы и съ гѣсты брады като мене.

Испытахъ го какъ можахъ да идѫ за да намѣрїж бѣлытѣ онѣзи человѣцы, и мя увѣри, че е лесно да идѫ съ двѣ ладіи, като разбираше една голѣмѣж, равнѣ на голѣминѣж съ двѣ другы.

Всичко това ми даде голѣмы надежды и мя направи да си помыслїж че единъ день, съ